

Sygn. akt. I C 1196/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2019r.

Sąd Okręgowy Warszawa- Praga w Warszawie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Eliza Nowicka – Skowrońska

Protokolant: Mariola Lipska

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2019 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko Gminnej Spółdzielni (...) z siedzibą w W.

o uchylenie uchwały organu spółdzielni

1. uchyla uchwałę nr (...) Walnego Zgromadzenia Gminnej Spółdzielni (...) w W. z dnia 14 maja 2016 roku, utrzymującą w mocy uchwałę nr (...) Rady Nadzorczej Gminnej Spółdzielni (...) w W. z dnia 19 października 2015 r. w sprawie wykluczenia M. K. z grona członków tej spółdzielni,
2. zasądza od Gminnej Spółdzielni (...) z siedzibą w W. na rzecz M. K. 1.750 (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt. I C 1196/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 czerwca 2016 roku powódka M. K. wniosła o uchylenie uchwały Walnego Zgromadzenia Gminnej Spółdzielni (...) w W. z dnia 14 maja 2016 roku w przedmiocie wykluczenia powódki ze Spółdzielni. Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu w tym zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego przy uwzględnieniu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa według norm przepisanych oraz zwrot kosztów przejazdu pełnomocnika na posiedzenie sądu i kosztów korespondencji sądowej, zgodnie z przepisami art. 98 k.p.c., na podstawie spisu kosztów przedstawionego przed zamknięciem rozprawy (pозew, k. 2-9).

Pozwana Gminna Spółdzielnia (...) w W. w odpowiedzi na pozew z dnia 18 listopada 2016 roku wniosła o oddalenie powództwa w całości jako oczywiście bezzasadnego oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (odpowiedź na pozew, k. 40-45).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Uchwałą nr (...) z dnia 28 czerwca 2014 roku powódka jako członek Gminnej Spółdzielni (...) w W. została wybrana członkiem jej Rady Nadzorczej (uchwała nr (...), k. 20).

Powódka sprawowała funkcję członka Rady Nadzorczej do dnia 20 września 2014 roku. Uchwałą nr (...) Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia powódka została odwołana z Rady Nadzorczej Spółdzielni. Na skutek pozwu

powódki o uchylenie powyższej uchwały Sąd uznając za zasadne żądania powódki stwierdził nieważność m. in. uchwały nr (...) Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia.

Na skutek wniosku z dnia 9 kwietnia 2015 roku złożonego przez 48 członków do Zarządu Spółdzielni o wykluczenie spośród członków Spółdzielni m. in. M. K., uchwałą nr (...) Rady Nadzorczej Gminnej Spółdzielni (...) w W. z dnia 19 października 2015 powódka została wykluczona ze Spółdzielni z powodu działania na szkodę Spółdzielni. Jako przyczynę wykluczenia wskazano:

- nie informowanie Rady Nadzorczej o istotnych dla Spółdzielni działaniach jakie powódka miała podejmować wspólnie z ówczesnym prezesem zarządu takich jak: zawarcie ugody w sprawie sądowej, która toczyła się między firmą, której współwłaścicielką jest powódka, a Spółdzielnią pomimo woli Walnego Zgromadzenia; zaangażowania radcy prawnego B. Ż. zatrudnionego w Spółdzielni do reprezentowania osobistych interesów powódki i występowania w sprawie przeciwko Spółdzielni co stanowi działanie na szkodę Spółdzielni i może doprowadzić do wielkich strat majątkowych dla Spółdzielni,
- utrudnianie pracy przewodniczącego Rady Nadzorczej poprzez składanie cyklicznych wniosków o jego odwołanie, ignorowanie postulatów i wniosków składanych przez innych członków Rady dotyczących m. in. pozyskania wiarygodnych informacji o działalności zarządu czy aktualnej sytuacji gospodarczo – finansowej,
- aroganckie zachowanie wobec pracowników Spółdzielni będących również członkami Spółdzielni i jej współwłaścicielami oraz stosowanie wobec nich groźby bezpodstawnego pozbawienia ich zatrudnienia,
- przekraczanie uprawnień podczas przeprowadzania remanentu w placówce handlowej w G., wprowadzając chaos i formułując niestosowne, obraźliwe komentarze w stosunku do zatrudnionych tam pracowników,
- złożenie pozwu do Sądu w unieważnienie uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 20 września 2014 roku oraz zatajenie przyczyny odwołania (wniosek o wykluczenie, k. 72 – 74; uchwała, k. 26 – 29).

Pismem z dnia 13 listopada 2015 roku powódka wniosła do Walnego Zgromadzenia Gminnej Spółdzielni (...) w W. odwołanie od Uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 19 października 2015 roku dotyczącej wykluczenia powódki z grona członków Spółdzielni (odwołanie od uchwały, k. 24).

W związku z powyższym w dniu 14 maja odbyło się Walne Zgromadzenie Gminnej Spółdzielni (...) w W., podczas którego rozpatrywano odwołanie powódki. Walne Zgromadzenie w głosowaniu tajnym postanowiło o nieuwzględnieniu wniesionego przez powódkę odwołaniu w związku z czym podjęto uchwałę nr (...) utrzymującą w mocy uchwałę Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 19 października 2015 roku.

Opinia Komisji Rewizyjnej z dnia 22 czerwca 2015 roku badała przedłożone materiały dotyczące sprawozdania finansowego Spółdzielni za rok 2014. Sprawozdanie finansowe za rok 2014 spełniało wymogi ustawowe. Jednocześnie w treści opinii pojawiła się sugestia o przeprowadzeniu lustracji w celu uzyskania rzetelnej oceny gospodarki Spółdzielni za rok 2014. Restrukturyzacja dokonana w II półroczu 2014 roku polegająca na likwidacji nierentownych sklepów wynikała z głębokiej analizy materiałów wykazujących stratę działalności ze sprzedaży. Komisja przyjęła, że na ujemny wynik finansowy w 2014 roku miały wpływ działania Zarządu w pierwszym półroczu jak również restrukturyzacja Spółdzielni przyjęta w drugim półroczu. W koszty drugiego półroczu weszły również skutki działań gospodarczych pierwszego półroczu. Zdaniem Komisji koszty poniesione w drugim półroczu 2014 roku były uzasadnione. Przeprowadzona w późniejszym czasie lustracja wykazała nieprawidłowości w działaniach Spółdzielni, jednak głównie na płaszczyźnie finansowej i pracy księgowości. Lustracja i ocena działalności Spółdzielni w latach 2012 – 2014 oraz wykazane nieprawidłowości nie miały związku z działaniami powódki i jej nie dotyczyły, lecz dotyczyły głównie działań Zarządu i księgowości oraz biura rachunkowego (opinia komisji rewizyjnej, k. 55 – 57; ocena działalności Spółdzielni, k. 94 – 97; protokół lustracji, k. 97v – 105v).

W relacjach między członkami i współwłaścicielami spółdzielni zachodziło wiele nieprawidłowości, co miało przełożenie na podejmowane działania. Konflikty między urzędującymi, a odwołanymi członkami organów Spółdzielni wpływały na jej pracę oraz skutkowały wzajemnymi bezpodstawnymi oskarżeniami.

Powyższy stan faktyczny był bezsporny i znajdował potwierdzenie we wskazanych dokumentach, których mocy dowodowej nie kwestionowała żadna ze stron. Sąd nie brał pod uwagę ekspertyzy ekonomiczno-finansowej z października 2015 r., jako dowodu na okoliczność sytuacji finansowej Spółdzielni, jako że była to opinia mająca jedynie walor dokumentu prywatnego na gruncie niniejszego postępowania. Sąd kierował się jednak protokołem z lustracji ustawowej Spółdzielni oraz oceną sporządzoną przez podmiot, który jej dokonał. Żadna ze stron nie kwestionowała tych dokumentów w zakresie ich mocy dowodowej. Podkreślić należy, że były to dokumenty powstałe w toku lustracji uregulowanej w art. 91-93 ustawy z dnia 16 września 1982 r. (Dz.U. z 2017 poz. 1560) Prawo spółdzielcze, zaś zgodnie z art. 93 § 1 tej ustawy protokół sporządzony przez lustratora ma moc dokumentu urzędowego.

Sąd powyższy stan faktyczny oparł również na zeznaniach świadków słuchanych w sprawie: E. F. (k. 201 – 203), J. M. (k. 203 – 207), K. B. (k. 250 – 251), E. B. (k. 251-252), I. S. (k. 252 – 253), B. K. (k. 253 – 254), L. N. (k. 254 – 256). Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania wiarygodności zeznań któregokolwiek z przesłuchanych świadków, gdyż co do zasady były one wiarygodne i spójne z dowodami zgromadzonymi w sprawie. Podkreślić należy, że zeznania świadków w zdecydowanej większości dotyczyły licznych konfliktów personalnych istniejących między członkami Spółdzielni. W związku z powyższym duża część zeznań świadków stanowiła ich własną interpretację i ocenę zdarzeń będących obiektem zainteresowania Sądu. Natomiast świadkowie nie wykazali przyczyn uzasadniających wykluczenie powódki z członków Spółdzielni.

Sąd za wiarygodne uznał również zeznania stron (zeznania powódki, k. 266 – 267; zeznania pozwanej, k. 267 – 268). Zeznania stron znajdowały potwierdzenie w dokumentach złożonych w sprawie i były zgodne w kwestii faktów, na podstawie których dokonano ustaleń.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Jak stanowi § 1 ust. 4 statutu Gminnej Spółdzielni (...) w W. (dalej: Spółdzielnia), jest ona dobrowolnym zrzeszeniem nieograniczonej liczby osób, o zmiennym składzie osobowym i zmiennym funduszu udziałowym, które w interesie swoich członków prowadzi wspólną działalność gospodarczą, a także - w miarę możliwości - działalność społeczną i oświatowo - kulturalną na rzecz swoich członków i ich środowiska. Przy czym, jak stanowi § 3 ust. 1 statutu, celem Spółdzielni jest podnoszenie materialnego i kulturalnego poziomu życia i świadomości społecznej członków oraz ich rodzin, szczególnie przez prowadzenie i rozwijanie działalności gospodarczej zgodnie z potrzebami członków, pomnażanie mienia Spółdzielni, rozwijanie różnych form pomocy członkom Spółdzielni w zakresie prowadzonych przez nich gospodarstw rolnych i domowych.

Z kolei § 5 ust. 1 statutu głosi, że członkami Spółdzielni mogą być osoby, które posiadają pełną zdolność do czynności prawnych, z wyjątkiem osób pozbawionych praw publicznych skazanych za przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz działających na szkodę Spółdzielni, a także osób prowadzących działalność gospodarczą konkurencyjną wobec Spółdzielni.

Zgodnie z § 8 statutu każdy członek Spółdzielni ma obowiązek stosować się do przepisów ustawy Prawo spółdzielcze i statutu oraz uchwał organów Spółdzielni, interesować się działalnością Spółdzielni, współdziałać z innymi członkami w realizacji zadań Spółdzielni, aktywnie uczestniczyć w zebraniach i w pracach samorządu, troszczyć się o dobro Spółdzielni i jej rozwój, poszanowanie i pomnażanie jej majątku, zapobieganie marnotrawstwu, nadużyciom i zwalczanie niedbalstwa, jak również wpłacić wpisowe i udział zgodnie z postanowieniem statutu.

Jak stanowi § 10 ust. 1 statutu, członek powinien być wykluczony ze Spółdzielni w przypadku uporczywego nieprzestrzegania przepisów statutu, pozbawienia praw publicznych, skazania za przestępstwa popełnione w

celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz działania na szkodę Spółdzielni, a także prowadzenia działalności konkurencyjnej wobec Spółdzielni. Uchwałę w sprawie wykluczenia podejmuje rada nadzorcza na wniosek zarządu, bądź z własnej inicjatywy, po wysłuchaniu wyjaśnień zainteresowanego. Uchwałę wraz z uzasadnieniem Spółdzielnia jest obowiązana doręczyć zainteresowanemu listem poleconym w terminie dwóch tygodni od daty podjęcia uchwały. Zawiadomienie powinno zawierać pouczenie o trybie odwoławczym określonym w § 15 statutu oraz skutkach niezachowania ustalonych terminów dla wniesienia odwołania (statut Gminnej Spółdzielni (...) w W. z dnia 05 stycznia 1992 r. k. 58 – 65v).

Jak stanowi art. 24 § 1 Prawa Spółdzielczego, spółdzielnia może rozwiązać stosunek członkostwa tylko przez wykluczenie albo wykreślenie członka. Z kolei § 2 głosi, że wykluczenie członka ze spółdzielni może nastąpić w wypadku, gdy z jego winy umyślnej lub z powodu rażącego niedbalstwa dalsze pozostawanie w spółdzielni nie da się pogodzić z postanowieniami statutu spółdzielni lub dobrymi obyczajami. Statut określa przyczyny wykluczenia.

Zgodnie z art. 42 § 2 prawa spółdzielczego uchwała sprzeczna z ustawą jest nieważna, zaś zgodnie z § 3 uchwała sprzeczna z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka może być zaskarżona do sądu. Zgodnie z § 9 ww. art. orzeczenie sądu ustalające nieistnienie albo nieważność uchwały walnego zgromadzenia bądź uchylające uchwałę ma moc prawną względem wszystkich członków spółdzielni oraz wszystkich jej organów.

Z kolei zgodnie z art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Natomiast § 4 stanowi, że wykluczenia może dokonać, stosownie do postanowień statutu, rada nadzorcza albo walne zgromadzenie spółdzielni. Organ, do którego kompetencji należy podejmowanie uchwał w sprawie wykluczenia albo wykreślenia, ma obowiązek wysłuchać wyjaśnień zainteresowanego członka spółdzielni. Stosownie do § 5 organ, który podjął uchwałę w sprawie wykluczenia, ma obowiązek zawiadomić członka na piśmie wraz z uzasadnieniem o wykreśleniu albo wykluczeniu ze spółdzielni w terminie dwóch tygodni od dnia podjęcia uchwały. Przy czym § 6 stanowi, że jeżeli organem właściwym w sprawie wykluczenia członka ze spółdzielni jest, zgodnie z postanowieniami statutu, rada nadzorcza, członek spółdzielni ma prawo odwołać się od uchwały o wykluczeniu do walnego zgromadzenia, w terminie określonym w statucie, albo zaskarżyć uchwałę rady nadzorczej do sądu w terminie sześciu tygodni od dnia doręczenia członkowi uchwały z uzasadnieniem. Przepisy art. 42 stosuje się odpowiednio.

Powódka wniosła pozew o uchylenie przedmiotowej uchwały w ustawowym terminie 6 tygodni od jej doręczenia.

W ocenie Sądu, w świetle uzasadnienia uchwały i wyników postępowania dowodowego, należało uznać, iż nie zachodziły przesłanki do wykluczenia powódki ze Spółdzielni, co czyniło koniecznym uchylenie przedmiotowej uchwały, jak również uchwały utrzymującej w mocy uchwałę o wykluczeniu.

Wskazać należy, że w uzasadnieniu uchwały nr (...) Rady Nadzorczej Spółdzielni z dnia 19 października 2015 r., które stanowiło podstawę podjęcia uchwały nr (...) z dnia 14 maja 2016 r., jako przyczynę wykluczenia powódki z członkostwa w Spółdzielni wskazano „działania na szkodę Spółdzielni”, które jako „nieprawidłowe i szkodliwe” zostały enumeratywnie wymienione w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały. W uchwale powołano się zatem na przyczynę wykluczenia wskazaną w § 10 ust. 1 statutu, jednakże w ocenie Sądu nie sposób traktować opisanych w uzasadnieniu zdarzeń, działań i zaniechań powódki, jako działania na szkodę spółdzielni. Zgromadzony w aktach sprawy bogaty materiał dowodowy nie wykazał, by w stosunku do powódki udowodnione zostało popełnienie jakiegokolwiek przestępstwa na szkodę Spółdzielni, czy też umyślnych działań nakierowanych na szkodzenie Spółdzielni.

Pozwana w odpowiedzi na pozew odniosła się do zarzutów powódki zawartych w pozwie. Uznając wniosek o wykluczenie powódki za zasadny pozwana przychyliła się do argumentacji uzasadniającej wykluczenie wskazanej przez członków. Jako jeden z przykładów działania na szkodę Spółdzielni pozwana podała wykorzystanie uprawnień w celu przysporzenia sobie korzyści majątkowej i próbę uzyskania bądź też wyłudzenia bez podstawy prawnej kwoty 61.469,76 zł. Pozwana utożsamiała próbę zawarcia ugody podczas toczącego się postępowania w sprawie między

firmą, której jest współwłaścicielką, a pozwaną z próbą wyłudzenia kwoty stanowiącej wartość przedmiotu sporu. Nie można zakwalifikować próby ugodowego rozwiązania sporu, która i tak nie zakończyła się jej zawarciem, do szeregu działań na szkodę Spółdzielni. Zostało to potwierdzone w zeznaniach świadków, którzy potwierdzili fakt prowadzenia rozmów ugodowych między powódką a uprzednimi władzami Spółdzielni, jednakże nie jej zawarcie. Stanowisko to potwierdziła również prezes Spółdzielni występująca w imieniu pozwanej. Świadkowie powołani przez pozwaną pytani o zawarcie ugody wypowiadali się subiektywnie i negatywnie utożsamiając to z próbą wyłudzenia, nikt z nich jednak ostatecznie nie potwierdził zawarcia ugody. Propozycja składana przez ówczesnego Prezesa Zarządu Spółdzielni nie dotyczyła także żadnych konkretnych kwot.

Bezzasadny okazał się również zarzut utrudniania przez powódkę pracy przewodniczącego Rady Nadzorczej J. P. oraz niewłaściwego zachowania powódki względem innych pracowników Spółdzielni. Na potwierdzenie tych zarzutów pozwana przedstawiła notatkę służbową sporządzoną przez E. B. z dnia 17 kwietnia 2013 roku oraz wnioski o odwołanie J. P. z funkcji Przewodniczącego Rady Nadzorczej tytułowane przez pozwaną, jako pismo na okoliczność oceny pracy J. P.. W odniesieniu do notatki E. B. należy nadmienić, że datowana jest ona na rok 2013, tj. kiedy powódka nie sprawowała funkcji członka Rady Nadzorczej, podczas gdy to działania powódki podczas pełnienia przez nią funkcji członka Rady Nadzorczej stanowiły powód wykluczenia ze Spółdzielni, natomiast wnioski powódki o odwołanie Przewodniczącego z Rady Nadzorczej spowodowany był wątpliwościami, jakie powzięła w zakresie działań Przewodniczącego, nie można zakwalifikować złożenia takiego wniosku jako utrudnianie pracy.

Stronie pozwanej nie udało się również udowodnić przyczynienia się powódki do spowodowania straty finansowej w pozwanej Spółdzielni. Zarzuty wobec powódki nie zostały udowodnione żadnym dokumentem, miały charakter subiektywny i dowolny. Niesłuszne było klasyfikowanie podjęcia przez Radę Nadzorczą restrukturyzacji jako doprowadzenie do pogłębienia strat Spółdzielni. Dokonanie restrukturyzacji miało na celu zapobieżenie pogłębieniu się strat Spółdzielni i było efektem głębokiej analizy materiałów wykazujących stratę działalności. Na podkreślenie zasługuje fakt, że w Spółdzielni od wielu lat jej członkowie byli skonfliktowani i tworzyli wzajemnie zwalczające się grupy, formułowali wobec siebie zarzuty i oskarżenia co potwierdziły zeznania świadków. Tym samym zeznania świadków stanowiły potwierdzenie negatywnych relacji między jej członkami, a nie potwierdzenie zasadności wykluczenia powódki ze Spółdzielni.

Możliwość rozwiązania stosunku członkostwa przez wykluczenie istnieje tylko wówczas, gdy czyn członka jest pod względem przedmiotowym sprzeczny z postanowieniami statutu spółdzielni lub dobrymi obyczajami, a pod względem podmiotowym – zawiniony. Winę umyślną można przypisać członkowi wtedy, gdy jego stosunek psychiczny do czynu jest świadomy, a ponadto gdy członek, mając świadomość szkodliwości skutku swego postępowania, celowo do niego zmierza. Powszechnie uważa się, że w przypadku rażącego niedbalstwa chodzi o niezachowanie przez członka staranności, jakiej można wymagać nawet od osób najmniej rożgarniętych. Sąd obowiązany jest rozpoznać nie tylko, czy zachowano określone w statucie lub regulaminie wymogi proceduralne regulujące przebieg obrad rady nadzorczej lub walnego zgromadzenia, ale obowiązany jest także skontrolować, czy istnieją ważne przyczyny, od istnienia których statut uzależnia wykluczenie albo wykreślenie ze spółdzielni (wyrok SA we Wrocławiu z 3.02.2012 r., I ACa 1415/11). Sąd bada sprawę wyłącznie w granicach faktów przytoczonych w uchwale o wykluczeniu albo wykreśleniu członka ze spółdzielni. Wskazanie w piśmie organu spółdzielni faktów uzasadniających wykluczenie albo wykreślenie członka przesądza o tym, że ewentualny spór przed Sądem zasadniczo będzie się toczył tylko w granicach zarzutu skonkretyzowanego w pisemnym oświadczeniu o wykluczeniu albo wykreśleniu, zaś spółdzielnia zostanie pozbawiona możliwości powoływania się w toku procesu na inne przyczyny, które również mogłyby argumentować podjęcie takiej uchwały.

Rola Sądu w tym postępowaniu polega na zbadaniu, czy przyczyny podane w uchwale o wykluczeniu albo wykreśleniu istniały i czy wykluczenie albo wykreślenie członka z tych przyczyn nie naruszyło postanowień statutu lub dobrych obyczajów, a także czy nie godziło w interesy spółdzielni lub czy nie miało na celu pokrzywdzenie członka (wyrok Sądu Najwyższego, V CK 443/03). Zakres kognicji Sądu rozpoznającego powództwo o uchylenie uchwały powziętej w przedmiocie wykluczenia albo wykreślenia jest ograniczony do badania tylko tych przyczyn, które wyraźnie w treści uchwały zostały wymienione. Wykluczenie albo wykreślenie powinno stanowić ostateczny środek stosowany

tylko w wyjątkowych wypadkach i być oparte na istnieniu istotnej przyczyny. Uchwałę w sprawie wykluczenia albo wykreślenia podejmuje, stosownie do postanowień statutu, rada nadzorcza albo walne zgromadzenie, nie może jej podjąć zarząd. W świetle dotychczasowej judykatury do przyczyn wykluczenia nie zalicza się skorzystania przez członka z przysługującego mu prawa do zaskarżenia do Sądu uchwały walnego zgromadzenia, niezależnie od tego, jakie skutki to pociąga dla spółdzielni, prowadzenia przez członka sporu majątkowego ze spółdzielnią oraz niekompetencji prezesa spółdzielni na zajmowanym stanowisku; może ona jednak uzasadniać odwołanie go z tej funkcji.

Spółdzielnię obarcza ciężar przytoczenia dowodu i faktów wskazujących, iż konkretny czyn, którego dopuścił się członek, jest sprzeczny z postanowieniami statutu lub dobrymi obyczajami, a ponadto, że czyn ten jest zawiniony. Niewywiązanie się przez spółdzielnię z tych ciężarów procesowych zawsze skutkuje uchYLENIEM przez Sąd uchwały o wykluczeniu.

Jak zaznaczył Sąd Najwyższy, w przypadku odwołania się od uchwały rady nadzorczej o wykluczeniu do walnego zgromadzenia, a następnie zaskarżenia do sądu uchwały walnego zgromadzenia, stosunek członkostwa w spółdzielni nie ustaje do czasu prawomocnego oddalenia przez sąd powództwa o uchYLENIE uchwały walnego zgromadzenia (wyrok Sądu Najwyższego, I PK 254/07). W razie podjęcia w toku procesu przez walne zgromadzenie uchwały oddalającej odwołanie od uchwały o wykluczeniu, Sąd – bez potrzeby zaskarżania tej uchwały osobnym powództwem – ocenia, czy istniały podstawy uzasadniające wykluczenie. Stwierdziwszy ich brak, Sąd uchyla zaskarżoną uchwałę rady nadzorczej i uchwałę walnego zgromadzenia oraz orzeka o ewentualnym roszczeniu odszkodowawczym.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki łączną kwotę 1.750 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na powyższą kwotę składają się koszty opłaty sądowej od pozwu w kwocie 200 zł oraz koszty zastępstwa procesowego ustalone w stawce minimalnej, tj. w kwocie 360 zł na podstawie § 8 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Ponadto Sąd uwzględnił poniesione koszty korespondencji sądowej (5,20 zł x 5 listów poleconych, cztery listy do Sądu oraz jeden do pełnomocnika pozwanego). Sąd zasądził również kwotę 1.164 zł tytułem zwrotów kosztów przejazdu pełnomocnika strony do Sądu w tym kwotę 590 zł z tytułu dojazdu pełnomocnika powódki własnym samochodem na trasie G. – W., W. – G. trasą (...) na rozprawę w dniu 18 czerwca 2019 r. w wysokości obliczonej na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli, motorowerów niebędących własnością pracodawcy oraz 574 zł z tytułu kosztów dwukrotnego dojazdu pełnomocnika powódki pociągiem na rozprawy w dniach 14 marca 2019 r. oraz 21 marca 2019 r. pociągiem relacji G. – W. i W. – G.. W ocenie Sądu charakter sprawy i czynności dokonane przez pełnomocnika w imieniu strony w toku postępowania, nie uzasadniały przyznania wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w podwójnej stawce minimalnej. Sprawa nie należy do kategorii spraw skomplikowanych pod względem faktycznym. Analiza akt przedmiotowej sprawy dowodzi, iż nie była ona wielowątkowa pod względem okoliczności spornych i zakresu twierdzeń podnoszonych przez strony. W ocenie Sądu rozważana sprawa na tle innych spraw o uchYLENIE uchwały spółdzielni należy do spraw modelowych. Również nakład pracy pełnomocnika, który w ocenie Sądu był standardowy w tego typu sprawach, uzasadnia przyznanie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w minimalnej stawce.